

I. B. GRAMAYE

Andoverpiensis

RESPUBLICA
NAMURCENSIS.

In quo breviter Antiquitates Vr-
bis & Comitatus Namurcen-
sis atque Reipublicæ ratio de-
scribuntur.

CAPVT I.

Nomen.

NOMEN huius urbis primò
Sedroch à conditore , mox
Nemetocennam à Nemetū
ad Sabin colonia , denique
Namurcum fuisse volunt.
Posterius quod remanet nomen variè
legi scribiq̃ue veteribus observo: Namu-
tum , Namucum , Neumurciam , Namur-
tum , Namurram , Namurcum , & Gallis
Namu, Namur, Teutonibus Namen, Ger-
manis Nhemmen. Originationem & ety-
mon aliter alii deducunt. Scriptorum
pars sanior restauratæ per Romanos aut
certè Francos arci à novo muro nomen
hâsisse credit. Memoria aliquot inde

LVD. GVICCIARDINI
 DESCRIPTIO
 COMITATVS
 HANNONIAE.

HANNONIA bonâ ex parte est ea regio, quâ, ut Caesar in Commētarijs asserit, infedêre quondam famosissimi illi Nervij, qui (ut suo loco jam dictum est) metropolin agnovêre Tornacum, urbem paullo antè nobis descriptâ. Hæc Provincia, prout constat ex ejus annalibus, Belgicâque historiâ, & scriptoribus aliquot fide dignis, sæpiùs olim mutavit nomen. nam initiò quidem Pannonia dicebatur à Deo Pane, incolis per id tempus culto. hinc Latine scribentibus dici cœpit *Saltus Carbonarij*, à Carbonariâ silvâ pluries nobis memoratâ. postea venit vocabulo Inferioris Picardiæ. tandem verò Latinis Hannonia, incolis vulgò *Hainaut*, ab Hannone quodam ut volunt Trojano, vel ab alijs nescio quibus etiam illo antiquioribus, appellata est. verior tamen certiorque opinio tenet, derivari hoc nomen à fluvio Hainâ, meditullium ferè ditionis istius perlabente. sed exponamus jam ejus situm. Hannonia igitur à septentrione Brabantiam habet Flandriamque: ab austro partim

Cam-

IOAN. BERTELI
HISTORIA

PRINCIPVM
LUXEMBURGENSIUM:

*Vbi de eorum ortu, progressu ac
regimine, usque ad Alber-
tum Austriacum.*

TRACTATURVS ea qua
potero brevitare & veritate,
non de Trojanæ urbis alteriuf-
ve conditione, situ, profectu sivè ex-
cidio, sed de Luxemburgicæ domus
origine, ejusque Principum genere,
nobilitate, ac præstantia, lectorem in-
primis meum rogatum enixè cupio,
quatenus ejusmodi in hujus opusculi
evolutione curet habere animû can-
dore nimirum & benevolentia affe-
ctum, qualem sibi vicissim data occa-
sione ab aliis exigeret. Quod quidem
si præstare mihi roganti non detraha-
verit, futurum spondeo ut exigui in-
legendo laboris impendendi pro re-
rum dignitate, & jucunditate inde
profectura minimè eum pœniteat.
Ecquid enim jucundius, & ut ceteræ
taceam liberali, & ingenno hominè
T 2 convenire:

minis citra licentiam Dominorum suorum valeant : quibus & in recognitionem ejusmodi subditiōnis partem aliqualem rei venditæ numerare totiens quotiens coguntur.

Modus autem rusticorum in omnibus agendi , præter nutrimenti (quod aqua , pane atro , ossis , pisces , lactido , communiter constat) vilitatem , est , quemadmodum supra insinuavi , admodum in plerisque simplex , & ad stuporem usque agrestis : quamvis inter eos non desint quamplurimi prudentia quadam pollentes innocentia & simplicitate ornata ; adeo ut verius malitiosi dici queant , à quibus nisi quis decipi velit , maximè cavendum.

Solemnitates quasdam diligenti observantia colere solent , uti nimirum Ecclesiarum suarum Dedicationses , quo & extraneos amicos convocare , & cum illis hilariter convivati , & compotare , atque etiam choreis vacare , ad fatigationem usque contendunt ; ubi & rixæ , contentiones & pugnæ rarò desunt. Pervigilia denique nonnulla ut exempli causa Epiphaniarum , Divi Martini , Sanctæ Crucis , ex antiquorum traditione potibus indulgentes in multam noctem deducunt , qui mos æquè apud ipsos urbanos (superius recensitos) etiam inolevit.

F I N I S .